

Ptáčata

Nedvědi

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.

R: Víš, holky těžší to maj',
víš, holky těžší to maj',

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

R:

4.=1.